390L0396

26.7.90 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 196/15

RÅDETS DIREKTIV

av den 29 juni 1990

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen

(90/396/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

i samarbete med Europaparlamentet(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

Medlemsstaterna är inom sina respektive territorier ansvariga för hälsa och säkerhet med avseende på befolkningen och i förekommande fall även husdjur och varor såvitt avser de risker som uppstår i samband med användning av anordningar för förbränning av gasformiga bränslen.

I vissa medlemsstater definieras i tvingande bestämmelser särskilt den säkerhetsnivå som krävs för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen genom specifikation av deras konstruktion och driftskarakteristika samt inspektionsrutiner. Dessa tvingande bestämmelser leder inte nödvändigtvis till olika säkerhetsnivåer i de olika medlemsstaterna men utgör, genom sina olikheter, hinder för handeln inom gemenskapen.

Olika villkor avseende gastyp och anslutningstryck gäller i medlemsstaterna. Dessa villkor är inte harmoniserade eftersom varje medlemsstat har sin egen energiförsörjnings- och distributionssituation.

Punkterna 65 och 68 i den vitbok om genomförandet av den inre marknaden som antogs av Europeiska rådet i juni 1985 föreskriver ett nytt tillvägagångssätt för harmonisering av lagstiftningen.

Gemenskapens lagstiftning innehåller bestämmelser som utgör undantag från en av gemenskapens grundregler, nämligen den fria rörligheten för varor. Sådana bestämmelser föreskriver att hinder för rörligheten inom gemenskapen till följd av skillnader i medlemsstaternas lagstiftning om utsläppande på marknaden av produkter skall godtas, om ifrågavarande hinder anses som nödvändiga för att uppfylla tvingande krav. Harmoniseringen av lagstiftningen bör därför i detta fall begränsas till de föreskrifter som är nödvändiga för att uppfylla både de tvingande och de väsentliga kraven avseende säkerhet, hälsa och energibesparing i fråga om gasanordningar. Dessa krav bör ersätta de nationella föreskrifterna på detta område eftersom de utgör väsentliga krav.

Upprätthållande och förbättring av den säkerhetsnivå som uppnåtts i medlemsstaterna utgör ett av huvudsyftena med detta direktiv och med säkerhetsprincipen, såsom denna definieras i de väsentliga kraven.

De väsentliga hälso- och säkerhetskraven måste uppfyllas för att säkerheten hos anordningar för förbränning av gasformiga bränslen skall kunna tryggas. Energibesparing anses vara ett väsentligt krav. Dessa krav skall tillämpas med omdöme, så att hänsyn tas till den tekniska utvecklingsnivån vid tillverkningstillfället.

Detta direktiv innehåller därför endast väsentliga krav. För att göra det lättare att visa att de väsentliga kraven är uppfyllda är det nödvändigt att ha harmoniserade standarder på europeisk nivå, i synnerhet med avseende på konstruktion, drift och installation av anordningar för förbränning av gasformiga bränslen, så att de produkter som följer dessa standarder kan antas uppfylla de väsentliga kraven. Dessa harmoniserade standarder på europeisk nivå utarbetas av privaträttsliga institutioner och skall även fortsättningsvis ha icke bindande status. Europeiska organisationen för standardisering (CEN) och Europeiska organisationen för standardisering inom elområdet (CENELEC) är de organ som erkänns som kompetenta att anta harmoniserade standarder, i enlighet med de generella riktlinjer för samarbetet mellan kommissionen och dessa båda organisationer som undertecknades den 13 november 1984. I detta direktiv avses med *harmoniserad standard* en teknisk specifikation (Europa -standard eller harmoniseringsdokument) som antagits av någon av eller båda dessa organisationer, enligt uppdrag från kommissionen i

(1) EGT nr C 42, 21.2.1989, s. 5 och EGT nr C 260, 13.10.1989, s. 3.
(2) EGT nr C 158, 26.6.1989, s. 218, samt beslut av den 13 juni 1980.
(3) EGT nr C 194, 31.7.1989, s. 18.

enlighetmed bestämmelserna i rådets direktiv 83/189/EEG av 28 mars 1983, i vilket fastslås rutiner för spridning av information inom området tekniska standarder och föreskrifter(1), senast ändrat genom direktiv 88/182/EEG(2), samt i enlighet med de allmänna riktlinjer som avses ovan.

I avvaktan på att harmoniserade standarder, såsom dessa definieras i detta direktiv, skall antas bör uppfyllande av de väsentliga kraven och fri rörlighet för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen underlättas genom godkännande på gemenskapsnivå av produkter som följer nationella standarder, vilka genom ett av gemenskapen antaget kontrollförfarande har bekräftats uppfylla de väsentliga kraven.

För att ge effektivt skydd för användare och tredje man är det nödvändigt att kontrollera att tillämpliga tekniska krav efterlevs. Befintliga certifieringsförfaranden skiljer sig från medlemsstat till medlemsstat. För att undvika flerfaldiga besiktningar, vilka i praktiken utgör hinder för den fria rörligheten för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen, skall åtgärder vidtas av medlemsstaterna för ömsesidigt erkännande av certifieringsförfarandena. För att underlätta ömsesidigt erkännande av certifierings -förfarandena bör harmoniserade förfaranden slås fast inom gemenskapen och kriterierna för utnämnande av organ som skall ansvara för att dessa förfaranden genomförs bör harmoniseras.

Medlemsstaternas ansvar inom respektive territorier för säkerhet, hälsa och energibesparing enligt de väsentliga kraven skall erkännas i en säkerhetsklausul med bestämmelser om ett tillfredsställande förfarande inom gemenskapen.

De som berörs av beslut som fattas i enlighet med detta direktiv skall informeras om skälen för beslutet samt om de rättsliga möjligheter som står till buds.

Rådet antog den 17 september 1984 ett ramdirektiv om gasanordningar (84/530/EEG)(3), senast ändrat genom direktiv 86/312/EEG(4), samt ett särdirektiv om gasdrivna varmvattenberedare (84/531/EEG)(5), senast ändrat genom direktiv 88/665/EEG(6). Dessa direktiv avser samma område som detta direktiv och skall därför upphöra att gälla.

De åtgärder som syftar till att gradvis genomföra den inre marknaden skall ha antagits före 31 december 1992. Den inre marknaden utgörs av ett område utan inre gränser, inom vilket fri rörlighet för varor, människor, tjänster och kapital garanteras.

(1) EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8.
(2) EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75.
(3) EGT nr L 300, 19.11.1984, s. 95.
(4) EGT nr L 196, 18.7.1986, s. 56.
(5) EGT nr L 300, 19.11.1984, s. 106.
(6) EGT nr L 382, 31.12.1988, s. 42.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Räckvidd, utsläppande på marknaden och fri rörlighet

Artikel 1

1. Detta direktiv skall gälla för:

— anordningar för förbränning av gasformiga bränslen avsedda för matlagning, uppvärmning, varmvattenberedning, kylning, belysning eller tvätt, med en, i tillämpliga fall, normal vattentemperatur som inte överstiger 105 °C (nedan kallade *anordningar*). Fläktgasbrännare och uppvärmningsanordningar som skall förses med sådana brännare skall också betraktas som anordningar,

— säkerhetsanordningar, styr- eller reglerdon, samt andra delkomponenter som tillhandahålls separat för yrkesmässig användning och är konstruerade för att ingå i en anordning för förbränning av gasformiga bränslen eller sammansatta för att utgöra en sådan anordning (nedan kallade *tillbehör*). Dock undantas fläktgasbrännare och uppvärmningsanordningar som skall förses med sådana brännare.

2. Anordningar som är särskilt konstruerade för att användas i industriella processer som utförs i industrianläggningar undantas från den räckvidd som anges i punkt 1.

3. I detta direktiv avses med *gasformiga bränslen* alla bränslen som är gasformiga vid en temperatur av 15 °C vid ett tryck av 1 bar.

4. I detta direktiv avses med *normal användning* av en anordning:

— korrekt installation och regelbunden översyn i enlighet med tillverkarens instruktioner,

— användning vid normala variationer i gaskvalitet och normala skiftningar av anslutningstrycket, samt

— användning i enlighet med avsett syfte eller på sätt som rimligen kan förutses.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de anordningar som avses i artikel 1 får släppas ut på marknaden och tas i bruk endast om de, vid normal användning, inte äventyrar säkerheten för personer, husdjur eller egendom.

2. Medlemsstaterna skall före 1 januari 1991 till övriga medlemsstater och till kommissionen meddela vilka gastyper och därtill hörande anslutningstryck som används i deras respektive territorier. De skall också i god tid meddela alla förändringar. Kommissionen skall se till att denna information införs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3

Anordningar och tillbehör som åsyftas i artikel 1 skall uppfylla de tillämpliga väsentliga krav som anges i bilaga 1.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra att anordningar som uppfyller de väsentliga kraven i detta direktiv släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra att sådana tillbehör som åsyftas i artikel 1, åtföljda av sådant intyg som åsyftas i artikel 8.4, släpps ut på marknaden.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall utgå ifrån att de väsentliga krav för anordningar och tillbehör som åsyftas i artikel 3 är uppfyllda när anordningarna och tillbehören följer:

a) De tillämpliga nationella standarder som överför de harmoniserade standarder vars referensnummer har publicerats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

   Medlemsstaterna skall publicera dessa nationella standarders referensnummer.

b) De tillämpliga nationella standarder som åsyftas i punkt 2, i den mån inga harmoniserade standarder finns på de områden som täcks av de nationella standarderna.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de nationella standarder som åsyftas i punkt 1 b och som de anser följer de väsentliga krav som åsyftas i artikel 3. Kommissionen skall vidarebefordra dessa nationella standarder till övriga medlemsstater. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 6.2 skall kommissionen underrätta medlemsstaterna om de nationella standarder som anses uppfylla de väsentliga krav som åsyftas i artikel 3.

Artikel 6

1. När en medlemsstat eller kommissionen anser att de standarder som avses i artikel 5.1 inte helt uppfyller de väsentliga krav som avses i artikel 3 skall kommissionen eller medlemsstaten ifråga ta upp detta med den ständiga kommitté som upprättats enligt direktiv 83/189/EEG, nedan kallad "kommittén", och ange skälen för detta. Kommittén skall då utan dröjsmål avge ett yttrande.

Mot bakgrund av kommitténs yttrande skall kommissionen underrätta medlemsstaterna om huruvida det är nödvändigt att återkalla dessa standarder från de publikationer som avses i artikel 5.1.

2. När kommissionen mottagit meddelande enligt artikel 5.2 skall den rådgöra med kommittén. När kommissionen mottagit kommitténs yttrande skall den inom en månad underrätta medlemsstaterna huruvida ifrågavarande nationella standarder skall anses uppfylla kraven. Om så är fallet skall medlemsstaterna publicera dessa standarders referensnummer. Kommissionen skall också publicera dessa i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 7

1. Om en medlemsstat upptäcker att normalt använda anordningar försedda med EG-märke kan äventyra personers, husdjurs eller egendoms säkerhet skall den vidta alla lämpliga åtgärder för att återkalla dessa anordningar från marknaden och förbjuda eller begränsa deras utsläppande på marknaden.

Medlemsstaten ifråga skall omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder och om skälen för beslutet samt speciellt om huruvida den bristande överensstämmelsen beror på:

a) underlåtenhet att uppfylla de väsentliga krav som avses i artikel 3, när anordningen inte motsvarar de standarder som åsyftas i artikel 5.1,

b) felaktig tillämpning av de standarder som avses i artikel 5.1, eller

c) brister i de standarder som avses i artikel 5.1.

2. Kommissionen skall så snart som möjligt samråda med de berörda parterna. Om kommissionen efter sådant samråd anser att en åtgärd enligt punkt 1 var befogad skall den omedelbart underrätta den medlemsstat som tog initiativet samt övriga medlemsstater om detta.

När det beslut som avses i punkt 1 grundas på en brist i standarderna skall kommissionen efter samråd med de berörda parterna ta upp frågan med kommittén inom två månader, om den medlemsstat som vidtagit åtgärderna inte har för avsikt att återkalla standarderna, och sätta igång det förfarande som åsyftas i artikel 6.

3. När en anordning som inte uppfyller kraven har försetts med EG-märke skall behörig medlemsstat vidta lämplig åtgärd mot den som anbringat märkningen och underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

4. Kommissionen skall se till att medlemsstaterna hålls underrättade om hur detta förfarande framskrider och om resultatet av det.

KAPITEL II

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Artikel 8

1. Följande förfaranden skall tillämpas för bedömning av serietillverkade anordningars överensstämmelse:

a) den EG-typkontroll som åsyftas i bilaga 2, avsnitt 1, och

b) innan anordningarna släpps ut på marknaden, något av följande, efter tillverkarens val:

— den EG-försäkran om överensstämmelse med typ som åsyftas i bilaga 2, avsnitt 2, eller

— den EG-försäkran om överensstämmelse med typ (kvalitetssäkring av produktion) som åsyftas i bilaga 2, avsnitt 3, eller

— den EG-försäkran om överensstämmelse med typ (kvalitetssäkring av produkter) som åsyftas i bilaga 2, avsnitt 4, eller

— den EG-verifikation som åsyftas i bilaga 2, avsnitt 5.

2. Vid tillverkning av enstaka enheter eller ett fåtal anordningar får den EG-verifikation som åsyftas i bilaga 2, avsnitt 6, väljas av tillverkaren.

3. När det förfarande som åsyftas i punkterna 1 b och 2 har genomförts skall EG-märke om överensstämmelse anbringas på godkända anordningar i enlighet med artikel 10.

4. De förfaranden som åsyftas i punkt 1 skall tillämpas för tillbehör som avses i artikel 1, med undantag av anbringande av EG-märke om överensstämmelse samt, i tillämpliga fall, upprättande av EG-försäkran om överensstämmelse. Ett intyg skall utfärdas som försäkrar att tillbehören är i överensstämmelse med de tillämpliga bestämmelserna i detta direktiv samt som anger tillbehörens egenskaper och hur de skall ingå i en anordning eller monteras för att underlätta uppfyllande av tillämpliga väsentliga krav för kompletta anordningar.

Intyget skall medfölja tillbehöret.

5. Om anordningarna även omfattas av andra EG-direktiv skall

— det verifieras, i enlighet med det förfarande som slås fast i punkterna 1 och 2, att de väsentliga kraven i detta direktiv har uppfyllts och

— säkerställas att anordningarna också uppfyller de väsentliga kraven i övriga tillämpliga direktiv, i enlighet med de förfaranden som slås fast i nämnda direktiv.

Anbringande av det EG-märke som åsyftas i punkt 3 skall intyga att bestämmelserna i samtliga tillämpliga direktiv har uppfyllts.

6. Dokumentation och korrespondens som avser förfarandena för certifiering av överensstämmelse skall avfattas på det officiella språket eller språken i den medlemsstat där det organ finns som ansvarar för genomförandet av dessa förfaranden eller på ett språk som kan godtas av organet i fråga.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om vilka organ, nedan kallade *anmälda organ*, som ansvarar för att genomföra de förfaranden som åsyftas i artikel 8.

Kommissionen skall i informationssyfte publicera en förteckning över de anmälda organen och deras identifieringsmärken i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, samt se till att förteckningen hålls aktuell.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa de kriterier som slås fast i bilaga 5 för bedömning av de organ som skall anmälas.

Organ som uppfyller de bedömningskriterier som slås fast i tillämpliga harmoniserade standarder skall antas uppfylla de kriterier som anges i nämnda bilaga.

3. En medlemsstat som har anmält ett organ skall återkalla sin anmälan om den finner att organet inte längre uppfyller de kriterier som åsyftas i punkt 2. Den skall omedelbart underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

KAPITEL III

EGs överensstämmelsemärke

Artikel 10

1. EGs överensstämmelsemärke samt sådana påskrifter som anges i bilaga 3 skall anbringas på ett synligt, lättläst och outplånligt sätt på anordningen eller på en informationsskylt som fästs på denna. Informationsskylten skall vara utformad så att den inte kan återanvändas.

2. Anbringande på anordningar av märken som sannolikt kan förväxlas med EG-märket skall vara förbjudet.

Artikel 11

Om det konstateras att EG-märket felaktigt anbringats på anordningar eller att intyg felaktigt har utfärdats för tillbehör, p.g.a. att

— anordningarna eller tillbehören inte överensstämmer med den anordning eller det tillbehör som åsyftas i EG-typintyget,

— anordningarna eller tillbehören överensstämmer med den anordning eller det tillbehör som åsyftas i EG-typintyget, men inte uppfyller tillämpliga väsentliga krav, eller

— tillverkaren har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt bilaga 2,

skall det anmälda organet återkalla rätten att anbringa EG-märket eller att utfärda intyg och informera övriga anmälda organ om detta samt underrätta berörd medlemsstat.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 12

Beslut som fattas i enlighet med detta direktiv och som begränsar utsläppandet på marknaden och/eller tagandet i bruk av en anordning skall ange de exakta grunderna för beslutet. Beslutet skall utan dröjsmål meddelas berörd part, som samtidigt skall informeras om de rättsliga möjligheter som står till hans förfogande enligt i medlemsstaten gällande lagstiftning, samt om de tidsgränser som gäller för dessa möjligheter.

Artikel 13

Direktiven 84/530/EEG och 84/531/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall före den 1 juli 1991 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som behövs för att följa detta direktiv. De skall underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 1992.

2. Som undantag från artikel 2, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30-36 i fördraget, får dock medlemsstaterna under tiden fram till den 31 december 1995 tillåta att anordningar och tillbehör som följer de föreskrifter som gäller i medlemsstaterna före den 1 januari 1992 släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 juni 1990.

På rådets vägnar

M. SMITH

Ordförande

BILAGA 1

VÄSENTLIGA KRAV

Inledande anmärkning

De skyldigheter som följer av tillämpliga väsentliga krav för anordningar i denna bilaga skall även gälla för tillbehör när motsvarande risk föreligger.

1. ALLMÄNNA VILLKOR

1.1. Anordningar skall vara konstruerade och tillverkade så att de fungerar säkert och inte utgör fara för personer, husdjur eller egendom vid normal användning enligt definitionen i artikel 1.4 i detta direktiv.

1.2. När anordningar släpps ut på marknaden skall de:

— åtföljas av tekniska anvisningar avsedda för installatören,

— åtföljas av bruksanvisning och anvisningar för service avsedda för användaren,

— vara försedda med lämpliga varningstexter som även skall finnas på emballaget.

Anvisningarna och varningstexterna skall vara avfattade på det officiella språket eller språken i den medlemsstat dit anordningen skall sändas.

1.2.1. De tekniska anvisningar som är avsedda för installatören skall innehålla alla de anvisningar för installation, inställning och service som krävs för att säkerställa att dessa åtgärder utförs korrekt och att anordningen kan användas på säkert sätt. Anvisningarna skall särskilt ange:

— den gastyp som skall användas,

— det gasanslutningstryck som skall användas,

— nödvändigt luftflöde:

  — för förbränningsluft,

  — för att undvika att farliga oförbrända gasblandningar bildas i anordningar som inte är utrustade med sådan anordning som åsyftas i punkt 3.2.3,

— villkoren för spridning av förbränningsprodukter,

— för fläktgasbrännare och uppvärmningsanordningar som skall utrustas med sådana brännare, deras egenskaper och krav avseende sammansättning, i syfte att underlätta uppfyllande av de tillämpliga väsentliga kraven för kompletta anordningar samt, i förekommande fall, förteckningen över de kombinationer som tillverkaren rekommenderar.

1.2.2. Bruksanvisning och serviceinstruktioner avsedda för användaren skall innehålla all den information som krävs för säker användning och skall i synnerhet uppmärksamma användaren på eventuella restriktioner avseende användningen.

1.2.3. Varningstexterna på anordningen och emballaget skall klart ange vilken gastyp som används, anslutningstrycket och eventuella restriktioner för användningen, i synnerhet sådan restriktion som innebär att anordningen endast får installeras på ställen med tillräckligt god ventilation.

1.3. Tillbehör som är avsedda att utgöra en del av en anordning skall vara konstruerade och tillverkade så att de korrekt fyller avsedd funktion när de monterats i enlighet med installationsanvisningarna.

Anvisningar för installation, inställning, drift och underhåll skall tillhandahållas med ifrågavarande tillbehör.

2. MATERIAL

2.1. Materialen skall vara väl lämpade för avsett syfte och måste tåla de kemiska, mekaniska och termiska förhållanden som de kan förutses utsättas för.

2.2. De egenskaper hos materialen som är viktiga för säkerheten skall garanteras av tillverkaren eller leverantören av anordningen.

3. KONSTRUKTION OCH UTFÖRANDE

3.1 **Allmänt**

3.1.1. Anordningar skall vara utförda så att instabilitet, vridning, brott eller förslitning som sannolikt kan försämra deras säkerhet inte kan uppträda vid normal användning.

3.1.2. Kondensation som uppstår vid start och/eller under användning får inte påverka anordningens säkerhet.

3.1.3. Anordningar skall vara konstruerade och utförda så att risk för explosion i händelse av brand utanför anordningen minimeras.

3.1.4. Anordningar skall vara utförda så att vatten och luft inte tränger in i gasförande komponenter på icke avsett sätt.

3.1.5. Vid normala fluktuationer av hjälpenergin skall anordningarna fortsätta fungera säkert.

3.1.6. Onormala fluktuationer av hjälpenergin eller spänningsbortfall eller återpåkoppling av hjälpenergin får inte leda till farliga situationer.

3.1.7. Anordningar skall vara konstruerade och utförda så att faror av elektriskt ursprung undanröjs. På det område där direktiv 73/23/EEG(1) är tillämpligt skall detta krav anses vara uppfyllt, om de säkerhetsföreskrifter som lämnas i det direktivet med avseende på elektriska faror har följts.

3.1.8. Alla tryckbärande delar i en anordning skall motstå de mekaniska och termiska påfrestningar som de utsätts för utan att deformeras så att säkerheten påverkas.

3.1.9. Anordningar skall vara konstruerade och utförda så att fel hos en säkerhetsanordning eller ett styr- eller reglerdon inte kan leda till en farlig situation.

3.1.10. Om en anordning är försedd med säkerhetsanordningar och styrdon får styrdonens funktion inte vara överordnade säkerhetsanordningarnas funktion.

3.1.11. Alla delar av anordningar som ställs in eller justeras vid tillverkningstillfället och som inte skall ändras av användaren eller installatören skall vara skyddade på lämpligt sätt.

3.1.12. Reglage och andra styr- och inställningsdon skall vara tydligt markerade och försedda med lämpliga anvisningar för att förhindra felaktig hantering. De skall vara konstruerade så att oavsiktlig hantering förhindras.

3.2 **Utsläpp av oförbränd gas**

3.2.1. Anordningar skall vara utförda så att gas inte läcker ut i farlig omfattning.

3.2.2. Anordningar skall vara utförda så att gasutsläpp vid tändning och återtändning samt efter det att lågan släckts begränsas så att farlig ansamling av oförbränd gas i anordningen undviks.

3.2.3. Anordningar som är avsedda för bruk i utrymmen inomhus och i rum skall vara försedda med en speciell anordning som förhindrar ansamling av oförbrända gaser i sådana utrymmen eller rum.

Anordningar som inte är försedda med sådan anordning får endast användas på ställen med tillräckligt god ventilation som förhindrar farlig ansamling av oförbrända gaser.

Medlemsstaterna får inom sina respektive territorier definiera godtagbara ventilationsförhållanden för utrymmen för installation av sådana anordningar, med beaktande av de ifrågavarande anordningarnas särskilda egenskaper.

Anordningar för storkök och anordningar som drivs med gas innehållande toxiska beståndsdelar skall vara försedda med ovan nämnda anordning.

3.3 **Tändning**

Anordningar skall vara utförda så att, vid normal användning

— jämn tändning och återtändning erhålls,

— tändning av samtliga munstycken garanteras.

3.4 **Förbränning**

3.4.1. Anordningar skall vara utförda så att vid normal användning, flamstabilitet garanteras och så att förbränningsprodukter inte innehåller oacceptabla koncentrationer av hälsovådliga ämnen.

3.4.2. Anordningar skall vara utförda så att oavsiktliga utsläpp av förbränningsprodukter inte sker vid normal användning.

(1) EGT nr L 77, 26.3.1973, s. 29.

3.4.3. Anordningar som är anslutna till en avgaskanal för spridning av förbränningsprodukterna skall vara utförda så att det vid onormala dragförhållanden inte sker något utsläpp av förbränningsprodukter i farlig omfattning i det rum där anordningen finns.

3.4.4. Fristående uppvärmningsanordningar utan avgaskanal för användning i hushåll och genomströmningsberedare utan avgaskanal får inte, i berört utrymme eller rum, ge upphov till koloxidkoncentrationer som sannolikt kan utgöra hälsofara för utsatta personer, med hänsyn tagen till den förutsebara expositionstiden.

3.5 **Rationell energianvändning**

Anordningar skall vara utförda för att säkerställa rationell energianvändning, som återspeglar den vid det aktuella tillfället rådande tekniska utvecklingsnivån och beaktar säkerhetsaspekterna.

3.6 **Temperaturer**

3.6.1. Anordningar som är avsedda att placeras i omedelbar närhet av golvet eller andra ytor får inte uppnå temperaturer som utgör fara i det omgivande området.

3.6.2. Yttemperaturen hos knappar och reglage på anordningar som är avsedda att användas får inte utgöra fara för användaren.

3.6.3. Yttemperaturen hos yttre delar av anordningar avsedda för hushållsbruk, med undantag för ytor eller delar som ingår i värmeöverföringen, får inte vid drift utgöra fara för användaren, och i synnerhet inte för barn, för vilka hänsyn skall tas till en i rimlig mån förlängd reaktionstid.

3.7 **Livsmedel och vatten för sanitära ändamål**

Material och komponenter som används vid tillverkning av en anordning och som kan komma i kontakt med livsmedel eller vatten som används för sanitära ändamål får inte försämra kvaliteten på dessa livsmedel eller vatten. Vad som här sägs skall dock inte påverka tillämpningen av gemenskapens regler på detta område.

BILAGA 2

FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

1. EG-TYPKONTROLL

1.1. EG-typkontroll är den del av förfarandet genom vilken ett anmält organ förvissar sig om och intygar att en för den planerade tillverkningen representativ anordning uppfyller tillämpliga bestämmelser i direktivet.

1.2. Ansökan om typkontroll skall ges in av tillverkaren eller den som representerar honom i gemenskapen till endast ett anmält organ.

1.2.1. Ansökan skall innehålla följande:

— Tillverkarens namn och adress och, om ansökan ges in av hans representant, även dennes namn och adress.

— En skriftlig försäkran att samma ansökan inte har givits in till något annat anmält organ.

— Den tekniska dokumentationen enligt bilaga 4.

1.2.2. Tillverkaren skall ställa en anordning som är representativ för den planerade tillverkningen, i fortsättning kallad "typ", till det anmälda organets förfogande. Det anmälda organet kan begära in fler exemplar av typen om så krävs för att genomföra provningsprogrammet.

Typen får dessutom gälla för varianter av produkten, förutsatt att dessa varianter inte har andra egenskaper med avseende på olika slag av risker.

1.3. Det anmälda organet skall

1.3.1. granska den tekniska dokumentationen och förvissa sig om att typen är tillverkad i överensstämmelse med denna samt identifiera de delar som är konstruerade enligt tillämpliga bestämmelser i de standarder som åsyftas i artikel 5 och de väsentliga kraven i detta direktiv,

1.3.2. utföra eller låta utföra de undersökningar och/eller provningar som behövs för att, när de standarder som åsyftas i artikel 5 inte har följts, kontrollera om de lösningar som tillverkaren valt uppfyller direktivets väsentliga krav,

1.3.3. utföra eller låta utföra de undersökningar och/eller provningar som behövs för att, när tillverkaren valt att följa tillämpliga standarder, kontrollera om dessa verkligen har följts, varigenom överensstämmelse med de väsentliga kraven säkerställs.

1.4. Om typen följer bestämmelserna i detta direktiv skall det anmälda organet utfärda ett EG-typintyg till sökanden. Intyget skall innehålla slutsatserna från undersökningen, i förekommande fall giltighetsvillkor, de uppgifter som krävs för att identifiera den godkända typen samt, om det har betydelse, en beskrivning av hur den fungerar. De delar av den tekniska dokumentationen som är av betydelse, t. ex. ritningar och diagram, skall bifogas intyget.

1.5. Det anmälda organet skall omedelbart underrätta övriga anmälda organ om att ett EG-typintyg har utfärdats samt om sådana ändringar av typen som avses i punkt 1.7. Dessa anmälda organ har rätt att få en kopia av EG-typintyget och/eller tilläggen till detta samt, på begäran och med angivande av skäl, en kopia av bilagorna till intyget och rapporter om de undersökningar och provningar som utförts.

1.6. Ett anmält organ som avslår ansökan om eller återkallar ett EG-typintyg skall underrätta den medlemsstat som anmält organet och övriga anmälda organ om detta, samt ange skälen för beslutet.

1.7. Sökanden skall underrätta det anmälda organ som utfärdat EG-typintyget om alla ändringar av den godkända typen som kan påverka överensstämmelsen med de väsentliga kraven.

Nytt godkännande skall lämnas av det anmälda organ som utfärdat EG-typintyget för ändringar som påverkar överensstämmelsen med de väsentliga kraven eller de för anordningen föreskrivna användningsvillkoren. Det nya godkännandet utfärdas i form av ett tillägg till det ursprungliga EG-typintyget.

2. EG-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP

2.1. EG-försäkran om överensstämmelse med typ är den del av förfarandet genom vilken tillverkaren försäkrar att berörda anordningar överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget och uppfyller tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv. Tillverkaren skall anbringa EG-märket på varje

anordning och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. Försäkran om överensstämmelse får gälla en eller flera anordningar och skall förvaras av tillverkaren. EG-märket skall åtföljas av identifieringsmärket för det anmälda organ som ansvarar för de i punkt 2.3 beskrivna stickprovskontrollerna.

2.2. Tillverkaren skall vidta alla de åtgärder som behövs för att det i tillverkningsprocessen, i vilken ingår slutbesiktning och provning av produkten, skall säkerställas att varje produkt som tillverkas överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget, och med tillämpliga krav i detta direktiv. Ett av tillverkaren valt anmält organ skall utföra stickprovskontroller enligt punkt 2.3.

2.3. Stickprovskontroller av anordningar på platsen skall utföras av det anmälda organet minst en gång per år. Ett tillräckligt antal anordningar skall kontrolleras och lämpliga provningar, enligt de tillämpliga standarder som anges i artikel 5 eller motsvarande provningar, skall utföras för att säkerställa överensstämmelse med tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv. Det anmälda organet skall i varje enskilt fall avgöra om provningarna behöver utföras i sin helhet eller endast delvis. Om en eller flera anordningar inte godkänns skall det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att de släpps ut på marknaden.

3. EG-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP (kvalitetssäkring av produktion)

3.1. EG-försäkran om överensstämmelse med typ (kvalitetssäkring av produktion) är det förfarande genom vilket en tillverkare som uppfyller skyldigheterna enligt punkt 3.2 försäkrar att berörda anordningar överensstämmer med typen, enligt beskrivning i EG-typintyget, och uppfyller tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv. Tillverkaren skall anbringa EG-märket på varje exemplar av anordningen och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. Försäkran om överensstämmelse får gälla en eller flera anordningar och skall förvaras av tillverkaren. EG-märket skall åtföljas av identifieringsmärket för det anmälda organ som ansvarar för EG-övervakningen.

3.2. Tillverkaren skall tillämpa ett kvalitetssystem som säkerställer anordningarnas överensstämmelse med typen, som beskrivs i EG-typintyget, och med tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv. Tillverkaren skall vara underkastad den i punkt 3.4 beskrivna EG-övervakningen.

3.3. **Kvalitetssystem**

3.3.1. Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv har valt, ansöka om godkännande av sitt kvalitetssystem för berörda anordningar.

Ansökan skall innehålla

— dokumentation av kvalitetssystemet,

— åtagande att fullgöra de skyldigheter som det godkända kvalitetssystemet medför,

— åtagande att vidmakthålla det godkända kvalitetssystemet så att det förblir ändamålsenligt och effektivt,

— dokumentation avseende den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.

3.3.2. Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren har tagit hänsyn till skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av åtgärdsbeskrivningar, rutiner och skriftliga anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, anvisningar och dokument. Den skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

— kvalitetsmålen samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller anordningarnas kvalitet,

— de tillverkningsprocesser, den teknik för kvalitetskontroll och kvalitetssäkring samt de systematiska förfaranden som skall användas,

— de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen och hur ofta dessa skall utföras,

— hur övervakning sker av att fastslagen kvalitet uppnås och av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

3.3.3. Det anmälda organet skall undersöka och utvärdera kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard.

Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut och underrätta övriga anmälda organ om detta. Meddelandet till tillverkaren skall innehålla slutsatserna från undersökningen, det anmälda organets namn och adress samt motiverat beslut om bedömningen av berörda anordningar.

3.3.4. Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som godkänt kvalitetssystemet om eventuella ändringar av detta, föranledda t.ex. av ny teknik och nya kvalitetsbegrepp.

Det anmälda organet skall granska de föreslagna ändringarna och avgöra om det ändrade kvalitetssystemet följer tillämpliga bestämmelser eller om en ny bedömning krävs. Det skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från granskningen samt motiverat beslut om bedömningen.

3.3.5. Ett anmält organ som återkallar godkännande av ett kvalitetssystem skall underrätta övriga anmälda organ om detta och ange skälen för beslutet.

3.4 **EG-övervakning**

3.4.1. Syftet med EG-övervakning är att säkerställa att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

3.4.2. Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till varje plats för tillverkning, kontroll, provning och lagring och skall tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

— dokumentationen av kvalitetssystemet,

— kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer m.m.

3.4.3. Det anmälda organet skall minst en gång vartannat år utföra en kontroll för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar det godkända kvalitetssystemet och lämna rapport från kontrollen till tillverkaren.

3.4.4. Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med dessa besök kan det anmälda organet utföra eller låta utföra provningar på anordningar. Det anmälda organet skall ge tillverkaren en besöksrapport och, i förekommande fall, en provningsrapport.

3.4.5. Tillverkaren får på begäran tillhandahålla det anmälda organets rapport.

4. EG-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP (kvalitetssäkring av produkter)

4.1. EG-försäkran om överensstämmelse med typ (kvalitetssäkring av produkter) är det förfarande genom vilket en tillverkare som uppfyller skyldigheterna enligt punkt 4.2 försäkrar att berörda anordningar överensstämmer med typen, enligt beskrivning i EG-typintyget, och uppfyller tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv. Tillverkaren skall anbringa EG-märket på varje exemplar av anordningen och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. Försäkran om överensstämmelse får gälla en eller flera anordningar och skall förvaras av tillverkaren. Utöver EG-märket skall finnas ett identifieringsmärke för det anmälda organ som ansvarar för EG-övervakningen.

4.2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem enligt beskrivningen i 4.3 för slutgiltig kontroll av färdiga anordningar och för provningar och skall vara underkastad den i punkt 4.4 beskrivna EG-övervakningen.

4.3 **Kvalitetssystem**

4.3.1. Enligt detta förfarande skall tillverkaren hos ett anmält organ, som han själv har valt, ansöka om godkännande av sitt kvalitetssystem för berörda anordningar.

Ansökan skall innehålla

— dokumentation av kvalitetssystemet,

— åtagande att fullgöra de skyldigheter som det godkända kvalitetssystemet medför,

— åtagande att vidmakthålla det godkända kvalitetssystemet så att det förblir ändamålsenligt och effektivt,

— dokumentation avseende den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.

4.3.2. Inom ramen för kvalitetssystemet skall varje anordning undersökas och de provningar utföras som beskrivs i de tillämpliga standarder som åsyftas i artikel 5 eller motsvarande provningar, för kontroll av att anordningarna överensstämmer med tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren har tagit hänsyn till skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av åtgärdsbeskrivningar, rutiner och skriftliga anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, anvisningar och dokument.

Dokumentationen av kvalitetssystemet skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

— kvalitetsmålen samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller anordningarnas kvalitet,

— de undersökningar och provningar som skall utföras efter tillverkningen,

— hur övervakning sker av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

4.3.3. Det anmälda organet skall undersöka och utvärdera kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 4.3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard. Det anmälda organet skall meddela tillverkaren sitt beslut och underrätta övriga anmälda organ om detta. Meddelandet till tillverkaren skall innehålla resultatet av undersökningen, det anmälda organets namn och adress samt motiverat beslut om bedömningen av berörda anordningar.

4.3.4. Tillverkaren skall underrätta det anmälda organ som godkänt kvalitetssystemet om eventuella ändringar av detta, föranledda t.ex. av ny teknik och nya kvalitetsbegrepp.

Det anmälda organet skall granska de föreslagna ändringarna och avgöra om det ändrade kvalitetssystemet följer tillämpliga bestämmelser eller om en ny bedömning krävs. Det skall meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet skall innehålla slutsatserna från granskningen samt motiverat beslut om bedömningen.

4.3.5. Ett anmält organ som återkallar godkännande av ett kvalitetssystem skall underrätta övriga anmälda organ om detta och ange skälen för beslutet.

4.4 EG-övervakning

4.4.1. Syftet med EG-övervakning är att säkerställa att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

4.4.2. Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till varje plats för kontroll, provning och lagring och skall tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

— dokumentationen av kvalitetssystemet,

— kvalitetsdokumenten, såsom granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för berörd personals kvalifikationer m.m.

4.4.3. Det anmälda organet skall minst en gång vartannat år utföra en kontroll för att försäkra sig om att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar det godkända kvalitetssystemet och lämna rapport från kontrollen till tillverkaren.

4.4.4. Det anmälda organet får dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med dessa besök får organet utföra eller låta utföra provningar på anordningar. Det anmälda organet skall ge tillverkaren en besöksrapport och, i förekommande fall, en provningsrapport.

4.4.5. Tillverkaren får på begäran tillhandahålla det anmälda organets rapport.

5. EG-VERIFIKATION

5.1. EG-verifikation är den del av förfarandet genom vilken ett anmält organ kontrollerar och intygar att anordningarna överensstämmer med typen, enligt beskrivning i EG-typintyget, och uppfyller tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv.

5.2. EG-verifikation kan efter tillverkarens eget val utföras antingen genom undersökning och provning av varje enskild anordning, enligt beskrivning i punkt 5.3, eller genom undersökning och provning på statistisk basis, enligt beskrivning i punkt 5.4.

5.3 Verifikation genom undersökning och provning av varje enskild anordning

5.3.1. Varje anordning skall undersökas och lämpliga provningar utföras som anges i de tillämpliga standarder som omfattas av artikel 5 eller likvärdiga provningar, för att kontrollera anordningens överensstämmelse med tillämpliga väsentliga krav i detta direktiv.

5.3.2. Det anmälda organet skall anbringa EG-märket på varje godkänd anordning och utfärda ett skriftligt intyg om överensstämmelse. Intyget får gälla en eller flera anordningar och skall förvaras av tillverkaren. Det anmälda organets identifieringsmärke skall anbringas tillsammans med EG-märket.

5.4 Statistisk verifikation

5.4.1. Tillverkaren skall tillhandahålla sina anordningar i enhetligt sammansatta serier och skall vidta alla de åtgärder som behövs för att enhetligheten hos varje tillverkad serie skall garanteras i tillverkningsprocessen.

5.4.2. Tillverkaren får, i förekommande fall, anbringa EG-märket på varje anordning i samband med tillverkningsprocessen. Identifieringsmärket för det anmälda organ som ansvarar för den statistiska verifikationen skall anbringas tillsammans med EG-märket.

5.4.3. Anordningar skall kontrolleras statistiskt på grundval av sina egenskaper. De skall grupperas i identifierbara serier av enheter av en viss modell som tillverkats under samma förhållanden. Med ojämna mellanrum skall en serie kontrolleras. De anordningar som utgör ett stickprov skall kontrolleras var och en för sig och de lämpliga provningar som anges i de tillämpliga standarder som omfattas av artikel 5 eller likvärdiga provningar skall utföras för att avgöra om serien skall godkännas eller underkännas.

Ett stickprovsförfarande med följande kriterier skall tillämpas:

— standardkvalitetsnivå motsvarande 95 % sannolikhet för godkännande, med icke-överensstämmelse mellan 0,5 och 1,5 %.

— kvalitetsgränsvärde motsvarande 5 % sannolikhet för godkännande, med icke-överensstämmelse mellan 5 och 10 %.

5.4.4. Om en serie godkänns skall det anmälda organet utfärda ett skriftligt intyg om överensstämmelse som skall förvaras av tillverkaren. Samtliga anordningar i partiet får släppas ut på marknaden, utom de provenheter som inte befunnits överensstämma med kraven.

Om en serie underkänns skall behörigt anmält organ vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att serien släpps ut på marknaden. Om underkända serier förekommer ofta får det anmälda organet tills vidare upphöra med statistisk verifikation.

6. EG-VERIFIKATION AV ENSTAKA OBJEKT

6.1. EG-verifikation av enstaka objekt är det förfarande genom vilket ett anmält organ kontrollerar och intygar att en anordning överensstämmer med tillämpliga krav i detta direktiv. Det anmälda organet skall anbringa EG-märket på anordningen och utfärda ett skriftligt intyg om överensstämmelse.

Intyget skall förvaras av tillverkaren.

6.2. Den dokumentation som åsyftas i bilaga 4 skall göras tillgänglig för det anmälda organet.

6.3. Anordningen skall kontrolleras och lämpliga provningar utföras, med beaktande av konstruktionsdokumentationen, för att säkerställa anordningens överensstämmelse med de väsentliga kraven i detta direktiv.

Om det anmälda organet bedömer det som nödvändigt kan kontroller och lämpliga provningar utföras efter installation av anordningen.

BILAGA 3

EG-MÄRKE OCH PÅSKRIFTER

1. EG-märket består av symbolen CE nedan, åtföljd av de två sista siffrorna i det årtal då märket anbringades, samt identifieringsmärket för det anmälda organ som utfört stickprovskontrollerna, EG-övervakningen eller EG-verifikationen.

2. På anordningen eller dess informationsskylt skall EG-märket och följande påskrifter anbringas:

   — tillverkarens namn eller identifieringsmärke,

   — anordningens handelsbeteckning,

   — typ av elförsörjning, i förekommande fall,

   — kategori av anordning.

   Nödvändig information för installation får läggas till, alltefter typ av anordning.

CE

BILAGA 4

DOKUMENTATION FÖR TILLVERKNING

Dokumentationen för tillverkningen skall innehålla följande information, i den mån det anmälda organet kräver detta för bedömningen:

— en allmän beskrivning av anordningen,

— beräkningsunderlag och tillverkningsritningar samt diagram över komponenter, detaljsammansättningar, kretsar osv.,

— de beskrivningar och förklaringar som behövs för förståelsen av ovanstående, inklusive av hur anordningen fungerar och skall användas,

— en förteckning över de helt eller delvis tillämpade standarder som åsyftas i artikel 5 samt, när de standarder som åsyftas i artikel 5 inte tillämpats, en redogörelse för de lösningar som valts för att uppfylla de väsentliga kraven,

— provningsrapporter,

— anvisningar för installation och användning.

Dokumentation skall i tillämpliga fall innehålla följande:

— Intyg avseende den utrustning som ingår i anordningen,

— intyg avseende metoder för tillverkning eller kontroll av anordningen,

— andra dokument som möjliggör för det anmälda organet att bättre bedöma anordningen.

BILAGA 5

MINIMIKRAV FÖR BEDÖMNING AV ANMÄLDA ORGAN

De anmälda organ som utsetts av medlemsstaterna skall uppfylla följande minimikrav:

— Personal samt de resurser och den utrustning som behövs skall finnas tillgängliga.

— Personalen skall ha teknisk kompetens och yrkesmässig integritet.

— Ledning och teknisk personal skall för utförande av provningar, sammanställning av rapporter, utfärdande av intyg och övervakning enligt bestämmelserna i detta direktiv vara oberoende av alla intressegemenskaper, grupper eller individer som direkt eller indirekt har med anordningarna att göra.

— Personalen skall vara underkastad yrkesmässig sekretess.

— Organet skall ha försäkringsskydd för civilrättsligt ansvar, såvida inte staten enligt i landet gällande lag påtar sig sådant ansvar.

Uppfyllande av villkoren i de två första strecksatserna skall regelbundet kontrolleras av behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller av organ som utses av medlemsstaterna.
